

1. Könige 3

Septuaginta (LXX)

2 πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμῷ πορεύοντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ὡκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἔως νῦν

3 καὶ ἤγάπησεν σαλωμῶν τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἐθυμία

4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς γαβαῶν θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη χιλίαν ὄλοκαύτωσιν ἀνήνεγκεν σαλωμῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν γαβαῶν

5 καὶ ὥφθη κύριος τῷ σαλωμῶν ἐν ὑπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σαλωμῶν αἴτησαί τι αἴτημα σαυτῷ

6 καὶ εἶπεν σαλωμῶν σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου δαυιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι τὸν οὐτόν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

7 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου σὺ ἔδωκας τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγώ εἰμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἰσοδόν μου

8 ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἔξελέξω λαὸν πολύν δὲ οὐκ ἀριθμηθήσεται

9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτον

10 καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἤτήσατο σαλωμῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὃν ἤτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἤτήσω σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἤτήσω πλοῦτον οὐδὲ ἤτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἤτήσω σαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσακούειν κρίμα

12 ἵδον πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἵδον δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι

13 καὶ ἂ οὐκ ἤτήσω δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ὡς οὐ γέγονεν ἀνήρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσιν

14 καὶ ἐλαν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου

15 καὶ ἔξυπνόσθη σαλωμῶν καὶ ἵδον ἐνίπνιον καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς ιερουσαλημ καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν σιων καὶ ἀνήγαγεν ὄλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἔαυτῷ καὶ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ

16 τότε ὥφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ

17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοί κύριε ἐγώ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οἶκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ

18 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ

19 καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν

20 καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου

21 καὶ ἀνέστη τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱόν μου καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς καὶ ἴδου κατενόησα αὐτὸν πρωὶ καὶ ἴδου οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον

22 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως

23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ λέγεις οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς καὶ σὺ λέγεις οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς λάβετέ μοι μάχαιραν καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε τὸ ήμισυ αὐτοῦ ταύτη καὶ τὸ ήμισυ αὐτοῦ ταύτη

26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἡσ ἦν ὁ υἱός ὁ ζῶν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν καὶ αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω διέλετε

27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸν καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν αὐτῇ ἡ μήτηρ αὐτοῦ

28 καὶ ἤκουσαν πᾶς ισραηλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαιώματα